

[Wilhelm]

i dag om det løfte på 40.000 boliger, som man gik til valg på så sent som for 3/4 år siden? Mener man det stadig væk, eller er det definitivt forladt?

Husleje problemerne i almennyttige boligafdelinger og i kollegier var ministeren inde at tage i sådan med to fingre. Det havde været på sin plads at høre ministerens forklaring på sagen omkring Morbærhaven. Kan det have sin rigtighed, hvad man ser i pressen, at ministeren direkte modsætter sig den løsning, der synes at være opnået ved, at lejerne bliver fritaget for den 300.000 kr.s lejerforhøjelse, som selv kreditforeningen indser de ikke kan betale, og som derfor kreditforeningen ifølge dagspressen skulle have tilbudt at betale. Kan det have sin rigtighed, at ministeren i en slags småfornærmethed modsætter sig en sådan løsning?

Det havde været på sin plads at høre lidt om problemerne omkring Galgebakken. Ministeren siger diplomatisk, at man har udsendt nogle retningslinjer. Ja, der er det bebyggede 19. september cirkulære, hvori kommunalbestyrelserne pålægges at angive – uden at det står knivskarpt og klart, om man egentlig mener individuelt angiveri til sortlister – hvem der betaler, og hvem der boykoter. Det havde været på sin plads at høre, hvad beføjelserne egentlig er bag det. Det havde også været på sin plads at høre, om ministeren vedrørende skrækkampagnen om, at sådanne bebyggelser kunne udstykkes i ejerlejligheder, ikke er parat til på stedet her at demtere over for samtlige almennyttige lejere i dette land, at det kan lade sig gøre at udstykke almennyttige boliger i ejerlejligheder.

Det havde også været på sin plads at høre, hvordan det egentlig lå omkring Skjoldhøj-kollegiet, hvor de af os i boligudvalget, der deltog i rundvisningen og samtalen med dem derovre for ikke så længe siden, vel havde den opfattelse, at det var fornuftige folk, som endnu en gang kom med en fremstrakt hånd, og som også i og for sig blev forholdsvis pænt modtaget af ministeren, hvorpå man til sin overraskelse et par dage efter kan læse, at ministeren totalt afviser at forhandle videre om det problem. Det havde været på sin plads måske også at høre om regeringens holdning til tagskandalen i Albertslund, hvor den tidligere minister i hvert fald heroppefra for et års tid siden sagde, at han også fandt,

at det ville være fuldstændig urimeligt, om det var lejerne, der kom til at hænge på den historie.

Om ejerlejlighedsloven sagde ministeren, at den kritik, der har været fremført, retter sig mod fupmoderniseringerne, som han ganske vist kaldte forbedringsarbejder, og mod værdiansættelsen, og så konkluderede han, at der var tale om forhold, som knyttede sig til overgangsreglerne, og at det derfor ikke kunne anvendes til bedømmelse af den opstrammede permanente lovgivning. Hertil er for det første at sige, at overgangsordningens 30.000–35.000 udstykninger turde være mere end tilstrækkeligt til at indføre det stop, som den socialdemokratiske kongres da også stillede krav om, men som statsministeren i åbningstalen gjorde betinget, og som boligministeren nu synes at søge at fjerne grundlaget for.

Men dernæst: det passer ikke, at den konkrete kritik retter sig mod overgangsordningen og alene den, Boligministeren næyrer selv værdiansættelsen. Ja men der er ingen som helst grund til at tro, at den bliver mindre efter den permanente ordning, og selv om nogle konkrete sager gennemføres efter overgangsordningens procedureregler, er det faktiske indhold i disse sager ikke knyttet specielt til overgangsordningen. Godsbanegadesagen køres formelt igennem efter overgangsordningen med det præcedens, der bliver skabt ved dispensationerne til at bygge abebure ind i det eneste beboelsesrum, ved at dispensere fra 18 m² reglen, ved at bringe disse eneste beboelsesrum ned på 12 ½ m². Og ministeren udtaler gang på gang som svar på vores spørgsmål, at det kan ikke være anderledes, at det er i orden, at der er ingen beføjelser til at gribe ind, at det er kommunens gode ret, og at den beføjelse, ministeren har, gælder i hvert fald ikke til den dér slags ting, for det her har i hvert fald ikke nogen almen interesse, og det har i hvert fald heller ikke væsentlig interesse for de pågældende lejere. Se, så er vi ude i noget, der rækker langt, langt forbi overgangsordningen, selv om sagerne rent proceduremæssigt kører efter denne overgangsordning.

Det samme er tilfældet med Borggården på Mariagervej i Randers. Ja, formelt kører den efter overgangsordningens procedureregler, men selve det at sige: en stor knast ind i soveværelset, som forhindrer, at der længere